

על
הפרשה
ועניני
דיומא

זהר הקדוש מתוך מדבש עם פרוש

חלק יא - פרשת קדושים		
יום	וילנא	מתוך מדבש
ראשון	קב ע"א	תקפג-תקפט
שני	קב ע"ב	תקפג-תקצו
שלישי	קב ע"א	תקצו-תרב
רביעי	קב ע"ב	תרב-תרט
חמישי	קב ע"א	תרט-תרטו
שישי	קב ע"ב	תרטו-תריט
שבת	קב ע"א	תריט-תרכו

לישמיעת שיעורי עמוד היומי
- ב"ש"ה קובאדיש -
03.617.11.40

עלון מס' 254 | פרשת בראשית תשפ"ד

יו"ל בעזהש"ת ע"י
מרכז "מתוך מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הצורה היא בבחינת לבוש נשמת האדם

תא חזי בר נש לתתא אית ליה דיוקנא וציורא, ולא איהו בקיומא פגוונא דהני דלעילא, ציורא ודיוקנא דלעלא מצטיירין בציוריהון כמה דהויין בלא מלבושא אחרא לאצטיירא, ובגין כך אנון בקיומא תדיר.

ציורא דאדם לתתא מצטיירין בציוריהו במלבושא, ולא פגוונא אחרא, ובגין כך קיימין בקיומא זמן ועדן, ובכל ליליא ולייליא מתפשט רוחא מהאי מלבושא וסלקא, וההוא אשא דאכלא אכיל ליה, ובתר אתהדר פמלקדמין ומצטיירין בלבושיהו, ובגין כך לית לון קיומא פאנון דיוקנין דלעיל, ועל דא כתיב (איכה ג כג) חדשים לבקרים, בני נשא דאנון חדשים בכל יומא ויומא.

מתוך מדבש

הצורה היא בבחינת לבוש נשמת האדם

תא חזי בר נש לתתא אית ליה דיוקנא וציורא אדם התחתון יש לו צלם ודמות בסוד חלוקא דרבנן המלביש על הנשמה שהיא הצורה, ולא איהו בקיומא פגוונא דהני דלעילא ועם כל זה אין אדם התחתון חי לעולם כמו המלאכים הקימים, כי ציורא ודיוקנא דלעלא הצורה והדמות של המלאכים הנקראים עשב, מצטיירין בציוריהון כמה דהויין בלא מלבושא אחרא לאצטיירא הצורה שלהם מתלבשת בגוף שהוא גם כן רוחני בלא שום לבוש גשמי, ובגין כך אנון בקיומא תדיר לכן הם חיים לעולם.

אבל ציורא דאדם לתתא מצטיירין בציוריהו במלבושא נשמת אדם התחתון מלבד לבוש הצלם והדמות מתלבשת עוד בלבוש גוף גשמי, ולא

פגוונא אחרא ואינו פדגמת גוף המלאכים, ובגין כך קיימין בקיומא זמן ועדן לכן חיים רק זמן קצוב ואחר כך הגוף פלה בעפר, וגם יש להם קצת דמיון עם המלאכים המתבטלים, כי ובכל ליליא ולייליא מתפשט רוחא מהאי מלבושא, וסלקא פל לילה מתפשט רוח האדם מגופו ועולה לתוף המלכות [השכינה], וההוא אשא דאכלא אכיל ליה והמלכות שהיא אש אוכלת קולטתו בסוד (פסלים לא ו) בידך אפקיד רוחי, ובתר אתהדר פמלקדמין ומצטיירין בלבושיהו ואחר כך בפקר הרוחות מתחדשים וחוזרים לעולם הזה ומתלבשים בגופם שהוא לבוש לנשמתם, ובגין כך לית לון קיומא פאנון דיוקנין דלעיל ולכן אינם חיים לעולם פהמלאכים, ועל דא כתיב חדשים לבקרים פרוש בני נשא דאנון חדשים בכל יומא ויומא הם בני אדם המתחדשים כל יום ויום בבקר. (דף יש ע"א, ובביאורינו כרך א עמ' רמא-רמב)

מלאכים הנקראים אישים, נשלחים לטובת האדם, בצורת אנשים

ועוף יעופף על הארץ אליו שליחי עלאין דאתחזון לבני נשא בחיזו דבר נש, משמע דכתיב יעופף על הארץ, בגין דאית אחרנין דלא אתחזון אלא ברוחא ממש, לפום סכלתנו דבני נשא, בגיני כף לא כתיב באלין למינהו, פאנון אחרנין דכתיב בהו ואת כל עוף כנף למינהו, בגין דאלין לא משניין ממינייהו לעלמין, פהני אחרנין דלא כתיב בהו למינהו. ואי תימא אית בהו דמשניין דא מן דא, הכי הוא ודאי, דהא אית בהו דמשניין אלין מאלין, בגיני כף כתיב ומשם יפרד.

מלאכים שטים בעולם להשגיח ולהעיד על מעשי האדם

ואת כל עוף כנף למינהו, כמה דאת אמר (קהלת י ב) כי עוף השמים יוליך את הקול ובעל כנפים יגיד דבר, רבי יוסי אמר, כלהון משית גדפין, ולא משניין לעלמין, ובגיני כף

מתוך מדבש

דא מן דא יש בהם מינים משנים אלו מאלו כל אחד למינו (פי יש מהם צמינת מים מלד הסמך, ויש צמינת אש מלד הגבורה, ויש צמינת רוח מלד הספלקת), ואפשר שזה פונת מלת מינהו להורות על רבוי המינים, ולא להורות שאינם משתנים מצורה לצורה, ומתוך הכי הוא ודאי דהא אית בהו דמשניין אלין מאלין פן הוא ודאי שיש בהם שטים משנים אלו מאלו, אכל זה אין אנו לומדים ממלת מינהו אלא בגיני כף כתיב בשביל זה כתוב ומשם ולמטה ממלכות דאצילות דהיינו בעולם הבריאה יפרד יש פרוד בין מדרגת המלאכים ויש בהם מינים שונים, אמן הפסוק למינהו בא ללמד למה שאמרנו שאינם משתנים מצורה לצורה. (דף לד ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך א עמ' תכו-תכח)

מלאכים שטים בעולם להשגיח ולהעיד על מעשי האדם

ואת כל עוף כנף למינהו, ומפרש כמה דאת אמר כי עוף השמים יוליך את הקול עוף השמים רומז על המלאכים השטים בעולם להשגיח במעשי בני אדם ולהוליך למעלה את קולם ולהעיד עליהם, ובעל כנפים יגיד דבר הוא מלאך מט"ט הממנה על כל המלאכים, הרי שיש כמה מיני מלאכים לכן כתיב כל עוף כנף, רבי יוסי אמר אלו המלאכים הנקראים עוף השמים, כלהון משית גדפין כלם יש להם שש כנפים, ולא משניין לעלמין והם לא משתנים לעולם, ובגיני כף

מלאכים הנקראים אישים, נשלחים לטובת האדם, בצורת אנשים

מה שכתוב ועוף יעופף על הארץ, אליו שליחי עלאין הם מלאכים הנקראים אישים שהם קרובים לבחינת אנשים, והם עושים שליחות לבני אדם ברצון קונם, דאתחזון לבני נשא בחיזו דבר נש והם נראים לעין בשך של בני אדם בצורת אנשים, וזה משמע כמה דכתיב יעופף על הארץ שרצה לומר שיעופף ויתלבש על הארץ בגוף גשמי, בגין דאית אחרנין לפי שיש מלאכים אחרים יותר גבוהים, דלא אתחזון אלא ברוחא ממש, לפום סכלתנו דבני נשא שאינם מתראים בעין בשך אלא מתגלים ברוח שלהם ומשגים רק לפי השגת השכל של בני אדם, בגיני כף לפיכך לא כתיב באלין באלו המלאכים למינהו בפסוק ועוף יעופף על הארץ, פאנון אחרנין דכתיב בהו ואת כל עוף כנף למינהו שהם המלאכים שאינם משתנים ואינם מתגלים בעולם בצורת אדם, בגין דאלין לא משניין ממינייהו לעלמין לפי שאלו המלאכים אינם משתנים מצורתם לעולם, לפיכך כתיב בהם למינהו להורות שהם מין אחד לעולם, פהני אחרנין דלא כתיב בהו למינהו כמו המלאכים האחרים שאין כתיב בהם למינהו לפי שהם אינם מין אחד תמיד כי משתנים מצורתם העליונה לצורת בני אדם.

ואי תימא ואם תאמר מה ראיה ממלת מינהו שאינם משתנים מצורה לצורה, הרי אית בהו דמשניין

כְּתִיב לְמִינְהוּ, מֵאֵי לְמִינְהוּ לְזִינָא דְלַעֲיָלָא, וְאֵלִין טָאסֵן וְשֵׁאטֵן עֲלֵמָא בְּשִׂית, וְחֻמָּאן עוֹבְדִין דְּבְנֵי נֶשָׂא, וְסֻלְקִין לֹזֵן לַעֲיָלָא, וְעַל דָּא כְּתִיב (שם) גַּם בְּמַדְעָךְ מְלִךְ אֵל תִּקְלָל וְגוֹמֵר.

רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, הֲרוּמְשֵׁת, הַשּׁוֹרְצַת מִבְּעֵי לִיה, אֲלָא כְּדָאמְרִינָן רִמְשׁ לִילְיָא, וְעַל דָּא (תהלים קד כ) בּוֹ תִרְמוֹשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר, דְּכוּלְהוּ שְׁלֵטָאן בְּשַׁעְתָּא דְּאִיהִי שְׁלֵטָא, וּפְתַחֲיִן שִׁירְתָּא בְּתַלְתַּת סְטָרִין דְּפִלְגּוּ לִילְיָא, וְזִמְרֵי שִׁירְתָּא וְלֹא מִשְׁתַּכְּבִי, וְעַל אֵלִין כְּתִיב (ישעיה סב ו) הַמְזַכְּרִים אֶת יְהוָה אֵל דְּמֵי לְכֶם.

הַס"מ הוּא הַזְכָּר וְהַשְׁטָן, וְהַנְּחָשׁ הוּא הַנְּקֵבָה

וְהַנְּחָשׁ, רַבִּי יִצְחָק אָמַר, דָּא יַצֵּר הָרַע, רַבִּי יְהוּדָה אָמַר נְחָשׁ מִמֶּשׁ, אָתוּ לְקַמִּיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמַר לֹזֵן וְדָאֵי כְּלָא חַד, וְסַמָּא"ל הָוּה וְאַתְחַזִּי עַל נְחָשׁ, וְצוּלְמִיָּה דְּנְחָשׁ דָּא אִיהוּ שְׁטָן, וְכָלָא חַד.

תְּנִינָא בְּהֵיא שַׁעְתָּא נְחַת סַמָּא"ל מִן שְׁמֵיָא רְכִיב עַל נְחָשׁ דָּא, וְצוּלְמִיָּה הוּוּ חֻמָּאן כָּל בְּרִיָּין, וְעַרְקֵן מַגִּיָּה, וּמְטוּ לְגַבִּי אֶתְתָּא בְּמַלִּין, וְגַרִּימוּ מוֹתָא לְעֲלָמָא.

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

הַס"מ הוּא הַזְכָּר וְהַשְׁטָן, וְהַנְּחָשׁ הוּא הַנְּקֵבָה

וְהַנְּחָשׁ, רַבִּי יִצְחָק אָמַר, דָּא יַצֵּר הָרַע הַנְּחָשׁ הוּא כְּנֻי אֵל הַיַּצֵּר הָרַע הַמְּפַתָּה אֶת הָאָדָם לְחַטּוֹא, וְהוּא פְתָה אֶת חַוָּה וְנִתְּפַתְתָּה לּוֹ לְאָכּוֹל מֵעֵץ הַדַּעַת, רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, נְחָשׁ מִמֶּשׁ נְחָשׁ גְּשָׁמִי מִמֶּשׁ בָּא אֵל חַוָּה כְּפִי פֶשֶׁט הַכְּתוּב, אָתוּ לְקַמִּיָּה דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן וְשֵׁאלוּ לּוֹ, אָמַר לֹזֵן וְדָאֵי כְּלָא חַד דְּבָרֵי שְׁנִיכָם אָמַת, כִּי וְסַמָּא"ל הָוּה שֶׁהוּא הַיַּצֵּר הָרַע הוּא בָּא לְפַתּוֹת אֶת חַוָּה, וְאַתְחַזִּי עַל נְחָשׁ וְנִרְאָה רֹכֵב עַל נְחָשׁ, וְצוּלְמִיָּה דְּנְחָשׁ דָּא אִיהוּ שְׁטָן וְכָלָא חַד וְצִלְמוּ שֶׁל הַנְּחָשׁ הוּא הַשְׁטָן שֶׁהוּא הַיַּצֵּר הָרַע וְשִׁנְיָהֶם הֵם דְּבָר אֶחָד, רָצָה לֹמַר כִּי הַס"מ הוּא דְּכוּרָא וְהַנְּחָשׁ הוּא נְקֵבָא דִּילִיָּה וְשִׁנְיָהֶם נְקֵבָאִים צִלְמוֹת, כִּי צֶל הוּא הַס"מ וּמוֹת הוּא הַנְּחָשׁ (פְּנוּ שְׁפָנוּז צְמוּזָא שְׁעָרִים שְׁעָרִים הַקְּלָפוֹת סוּף פֶּקֶק ט), וְהַס"מ הוּא צֶל שֶׁל הַמּוֹת שְׁמַצֵּל עֲלֵיו כְּשֶׁרוֹכֵב עָלָיו, וְהוּא הַנְּקֵבָא שְׁטָן הָרִי שֶׁהַכֵּל אֶחָד.

וְכֵן תְּנִינָא בְּהֵיא שַׁעְתָּא נְחַת סַמָּא"ל מִן שְׁמֵיָא רְכִיב עַל נְחָשׁ דָּא בְּאוֹתָהּ שַׁעָה כְּשָׁבָא הַנְּחָשׁ לְפַתּוֹת אֶת חַוָּה יְרַד הַס"מ מִן הַשְּׁמַיִם וְרוֹכֵב עַל הַנְּחָשׁ, וְצוּלְמִיָּה הוּוּ חֻמָּאן כָּל בְּרִיָּין וְצִלְמוּ רְאוּ כָּל הַבְּרִיּוֹת שֶׁהֵינָה מְצֵל עַל הַנְּחָשׁ, וְעַרְקֵן מַגִּיָּה וּבְרַחוּ מִפְּחָדוֹ, וּמְטוּ לְגַבִּי אֶתְתָּא בְּמַלִּין וּבְאוּ הַנְּחָשׁ וְהַס"מ אֵל הָאִשָּׁה לְפַתּוֹתָהּ בְּדְבָרִים, כִּי יִדְעוּ שְׁלֹא יוּכְלוּ לְפַתּוֹת אֶת אָדָם הָרָאשׁוֹן לְכֵן

כְּתִיב לְמִינְהוּ, וּמְפָרֵשׁ מֵאֵי לְמִינְהוּ, לְזִינָא דְלַעֲיָלָא שְׁשֵׁי לְהֶם רַק צוּרָה שֶׁל מַעֲלָה וְלֹא מִשְׁתַּנִּים לְצוּרַת בְּנֵי אָדָם, וְאֵלִין טָאסֵן וְשֵׁאטֵן עֲלֵמָא בְּשִׂית אֵלוּ הַמַּלְאָכִים טָסִים וּמְשׁוּטָטִים בְּעוֹלָם בְּשֵׁשׁ כְּנַפִּים, וְחֻמָּאן עוֹבְדִין דְּבְנֵי נֶשָׂא וְסֻלְקִין לֹזֵן לַעֲיָלָא וְהֵם מְשִׁיחִים וְרוֹאִים מַעֲשֵׂי בְנֵי אָדָם וּמַעֲלִים אוֹתָם לְמַעֲלָה לְהַעֲדִיד עֲלֵיהֶם, וְעַל דָּא כְּתִיב שֶׁם בְּפָסוּק לְפָנֵי הַתְּבוֹת עוֹף הַשְּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל גַּם בְּמַדְעָךְ פְּרוּשׁ אֶפְלוּ בְּדַעְתְּךָ וּבְמַחְשַׁבְתְּךָ מְלִךְ אֵל תִּקְלָל וְגוֹמֵר פְּרוּשׁ לֹא תִרְגִּיז לְמַלְכוֹ שֶׁל עוֹלָם, כִּי עוֹף הַשְּׁמַיִם יַעֲדִיד עָלֶיךָ.

רַבִּי חֲזַקְיָה אָמַר, מֵה שְׁכֻתוֹ הֲרוּמְשֵׁת, הַשּׁוֹרְצַת מִבְּעֵי לִיה כְּמוֹ שֶׁהִתְחִיל בְּלִשׁוֹן יִשְׂרָאֵל הַמִּים, וּמְתַרְץ אֲלָא כְּדָאמְרִינָן רִמְשׁ לִילְיָא שְׁמֵלַת רֹמְשֵׁת בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם הִיא לִילָה, וְעַל דָּא וְעַל זֶה נֶאמַר בּוֹ פְּרוּשׁ בְּלִילָה תִרְמוֹשׁ כָּל חֵיתוֹ יַעַר וְרָצָה לֹמַר הַגַּם שְׁמֵלַת הֲרוּמְשֵׁת פְּרוּשָׁה רֹחְשֵׁת, עִם כָּל זֶה רֹמְזוּ עוֹד עַל לִילָה דְּהֵינּוּ שְׁרוּמְשִׁים בְּלִילָה, וְזֶה שְׁאֵמַר דְּכוּלְהוּ שְׁלֵטָאן בְּשַׁעְתָּא דְּאִיהִי שְׁלֵטָא שְׁכָל בְּעָלֵי דִינִים שׁוּלְטִים בְּלִילָה בְּעַת שְׁלִיטַת הַמַּלְכוּת הַנְּקֵבָא לִילָה, וּפְתַחֲיִן שִׁירְתָּא בְּתַלְתַּת סְטָרִין דְּפִלְגּוּ לִילְיָא וּפּוֹתְחִים בְּשִׁירָה בְּשֵׁלֶשׁ מִשְׁמְרוֹת שֶׁהִלִּילָה מִתְחַלֵּק, וְזִמְרֵי שִׁירְתָּא וְלֹא מִשְׁתַּכְּבִי וּמְזַמְרִים שִׁירָה וְאִינָם שׁוֹקְטִים, וְעַל אֵלִין כְּתִיב הַמְזַכְּרִים אֶת יְהוָה אֵל דְּמֵי לְכֶם. (דף לד ע"ב, ובבאורינו כרך א עמ' תכט-תל)

יעקב השיב את גזלת הס"מ בנטילת הברכות ממנו

וּדְאִי בְּחֻמְהָ אֵייתִי סמא"ל לְוֹטִין עַל עֲלָמָא, וְחַבֵּל אֵילָנָא קְדַמָּא דְבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֲלָמָא, וּמְלָה דָּא הוּי תְּלִי עַל סמא"ל, עַד דְּאַתָּא אֵילָנָא אַחְרָא קְדִישָׁא דְאִיהוּ יַעֲקֹב, וְנָטַל מִנֵּיהּ בְּרַכָּאן, דְּלֹא יִתְבָּרַךְ סמא"ל לְעֵילָא וְעָשׂוּ לְתַתָּא.

דְּהָא יַעֲקֹב דְּוַגְמָא דְּאָדָם הָרָאשׁוֹן הוּוּ, (וּשׁוּפְרִיָּה) דִּיעֲקֹב שׁוּפְרִיָּה דְּאָדָם הָרָאשׁוֹן הוּוּ, וְעַל דָּא כְּמָה דְּמִנַּע סמא"ל בְּרַכָּאן מְאֵילָנָא קְדַמָּא, הָכִי נָמִי מִנַּע יַעֲקֹב דְּאִיהוּ אֵילָנָא דְּוַגְמָא דְּאָדָם, מְסמא"ל בְּרַכָּאן מְלַעֲיָלָא וּמִתְתָּא, וְיַעֲקֹב דִּידִידָהּ נָטִיל בְּכֻלָּא, וְעַל דָּא (בראשית לב כה) וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ.

כְּתִיב וְהִנְחַשׁ הָיָה עָרוֹם, דָּא יֵצֵר הָרַע דָּא מְלֵאךְ הַמּוֹת, וּבְגִין דְּנִחַשׁ אִיהוּ מְלֵאךְ הַמּוֹת, גָּרָם מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא, וְדָא הוּא רְזָא דְכְתִיב (שם ו יג) קִץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנָי, דָּא הוּא קָצָא דְכָל בָּשָׂרָא, דְנָטִיל נִשְׁמַתָּא לְכָל בָּשָׂרָא, וְאֶקְרִי הָכִי.

מתוק מדבש

כי הברכות היו שלו והס"מ גזלו ממנו בערמה, ועתה יעקב השיב את הגזלה במרמה כמו שכתוב (פלאטימ כו לה) בא אַחִיף בְּמַרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתּוֹ, וְזֶה שְׂאֵמֵר וְעַל דָּא כְּמָה דְּמִנַּע סמא"ל בְּרַכָּאן מְאֵילָנָא קְדַמָּא לְכֵן כְּמוֹ שְׁמִנַּע הַס"מ הַבְּרַכּוֹת מֵאָדָם הָרָאשׁוֹן, הָכִי נָמִי מִנַּע יַעֲקֹב דְּאִיהוּ אֵילָנָא דְּוַגְמָא דְּאָדָם מְסמא"ל בְּרַכָּאן מְלַעֲיָלָא וּמִתְתָּא כְּמוֹ כֵן מִנַּע יַעֲקֹב מִהַס"מ אֶת הַבְּרַכּוֹת לְמַעְלָה וּמִתְתָּא לְמַטָּה, וְיַעֲקֹב דִּידִידָהּ נָטִיל בְּכֻלָּא וְיַעֲקֹב אֶת שְׁלוֹ לְקַח בְּכָל הַבְּרַכּוֹת, לְפִי שְׁהִיּוּ עֲשׂוּקִים בְּיַד הַס"מ, וְעַל דָּא וְעַל זֶה נֹאמֵר וַיֹּאבֶק אִישׁ עִמּוֹ שֶׁהוּא הַס"מ שָׂרוּ שֶׁל עָשׂוּ שְׁעָדִין הָיָה מִשְׁתַּדֵּל לְהַפִּיל אֶת יַעֲקֹב, עַד שֶׁהִכָּרַח לְהוֹדוֹת לוֹ עַל הַבְּרַכּוֹת כְּמוֹ שְׁכָתוּב (שם לב ז) וַיִּבְרַךְ אֹתוֹ שָׁם.

כְּתִיב וְהִנְחַשׁ הָיָה עָרוֹם וּמְפָרֵשׁ מִי הוּא הַנְּחָשׁ, וְאָמַר דָּא יֵצֵר הָרַע, דָּא מְלֵאךְ הַמּוֹת וְעַל יְדֵי שְׁהָאָדָם מִתְתַּפֵּה מִהַיֵּצֵר הָרַע הוּא בְּעַצְמוֹ מִמִּית אוֹתוֹ אַחַר כֶּף (פְּמַלְמַר טַכְמִינִי וְכוּנְסִי לְנִכְכָּה דְּמַסְכַּת צְנָא צְתָלָא דִּף טו עמוד א) וּבְגִין דְּנִחַשׁ אִיהוּ מְלֵאךְ הַמּוֹת שְׁזוּהִי אֲמָנוּתוֹ לְהַמִּית לְבָנֵי אָדָם, גָּרָם מוֹתָא לְכָל עֲלָמָא לְכֵן גָּרָם מִיתָה לְכָל הָעוֹלָם, וְדָא הוּא רְזָא דְכְתִיב קִץ כָּל בָּשָׂר בָּא לְפָנָי פְּרוּשׁוֹ דָּא הוּא קָצָא דְכָל בָּשָׂרָא הֵינֵנו מְלֵאךְ הַמּוֹת הַעוֹשֶׂה קִץ לְכָל בָּשָׂר, דְנָטִיל נִשְׁמַתָּא לְכָל בָּשָׂרָא עַל יְדֵי שְׁנוּטֵל נִשְׁמַתָּא כָּל בָּשָׂר, וְאֶקְרִי הָכִי וּבִשְׁבִיל זֶה נִקְרָא קִץ כָּל בָּשָׂר. (דף לה ע"ב, ובביאוריניו כרך א עמ' תמז-תמח)

הקדימו לפתות את תנה שדעתה קלה והיא כבר תסית את בעלה אדם, וגרימו מותא לעלמא עד שגרמו מיתה לכל העולם. (דף לה ע"ב, ובביאוריניו כרך א עמ' תמז-תמח)

יעקב השיב את גזלת הס"מ בנטילת הברכות ממנו

וּדְאִי בְּחֻמְהָ אֵייתִי סמא"ל לְוֹטִין עַל עֲלָמָא וְדָא בְּעַרְמָה הִבִּיא הַס"מ קְלָלוֹת עַל הָעוֹלָם, וְחַבֵּל אֵילָנָא קְדַמָּא דְבָרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֲלָמָא וּקְלַקְלַת אֶת אֵילָן הָרָאשׁוֹן הֵינֵנו אֶת אָדָם הָרָאשׁוֹן שְׁפָרָא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָם, וּמְלָה דָּא מַה שְׁקַלְקַל אֶת אָדָם הָרָאשׁוֹן וּפְגַם בְּמַדְרָגוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת, הוּי תְּלִי עַל סמא"ל הָיָה תְּלוּי עַל הַס"מ לְפָרַע מִמֶּנּוּ, עַד דְּאַתָּא אֵילָנָא אַחְרָא קְדִישָׁא דְאִיהוּ יַעֲקֹב עַד שְׁבָא אֵילָן אַחַר שֶׁהוּא קְדוּשׁ וְהֵינֵנו יַעֲקֹב אֲבִינוּ, וְנָטַל מִנֵּיהּ בְּרַכָּאן דְּלֹא יִתְבָּרַךְ סמא"ל לְעֵילָא וְעָשׂוּ לְתַתָּא וּלְקַח מִמֶּנּוּ הַבְּרַכּוֹת שְׁלֹא יִתְבָּרַךְ וְלֹא יִשְׁפַע מִהַקְדָּשָׁה הַס"מ שֶׁהוּא שָׂרוּ שֶׁל עָשׂוּ לְמַעְלָה עַל יְדֵי שְׁלֹא יִתְבָּרַךְ עָשׂוּ לְמַטָּה.

דְּהָא יַעֲקֹב דְּוַגְמָא דְּאָדָם הָרָאשׁוֹן הוּוּ כִּי יַעֲקֹב הָיָה דְּגַמַּת אָדָם הָרָאשׁוֹן, וְהָרָאִיָּה דִּיעֲקֹב שׁוּפְרִיָּה דְּאָדָם הָרָאשׁוֹן הוּוּ שְׁיָפִיו שֶׁל יַעֲקֹב הָיָה כִּיפִיו שֶׁל אָדָם הָרָאשׁוֹן הָרִי שֶׁהָיָה בְּחִינַתוֹ (פְּמַלְמַר טַכְמִינִי וְכוּנְסִי לְנִכְכָּה צְנָא מִינְעָא דִּף פז עמוד א), וְרָצָה לוֹמַר כִּי יַעֲקֹב אֶת שְׁלוֹ לְקַח

כָּל הַדּוֹרוֹת וְאֲרוּעֵי הָעוֹלָם, נִבְלְלוּ בְּמֵאֲמַר 'טוֹב מְאֹד'

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה (ד"א כ"ל) וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, הִכָּא אֲתַתְּקֵן מַה דְּלֵא אֲתַמַּר פִּי טוֹב בְּשֵׁנִי, בְּגִין דְּאֲתַבְּרִי בֵּיהּ מוֹתָא, וְהִכָּא אֲתַמַּר וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, וְאֲזֵלָא כְּמַה דְּאֲמַרִי חֲבַרְיָא, וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד זֶה מוֹת.

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד, וְכִי לֹא חָמָא לִיהּ קוּדְם, אֲלֵא כִּלְא חָמָא לִיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

וּמֵאֵן דְּאֲמַר אֶת כָּל, לְאִסְגָּאָה כָּל דְּרִין דְּיִיתוּן לְבַתֵּר כֶּן, וְכֵן כָּל מַה דְּיִתְחַדֵּשׁ בְּעֵלְמָא בְּכָל דְּרָא וְדָרָא עַד לֹא יִיתוּן לְעֵלְמָא, אֲשֶׁר עָשָׂה, דָּא כָּל עוֹבְדֵין דְּבְרָאשִׁית, דְּתַמְּן אֲתַבְּרִי יְסוּדָא וְעַקְרָא לְכָל מַה דְּיִיתִי וְיִתְחַדֵּשׁ בְּעֵלְמָא לְבַתֵּר כֶּן, וּבְגִין כֶּן חָמָא לִיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַד לֹא הָוָה, וְשׁוּי כִּלְא בְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית.

מֵתוֹק מִדְּבַשׁ

וַיֵּרָא אֱלֹהִים, פְּרוּשׁ שְׁכַבְרָא רְאָה אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה שְׂיִהִיהָ הַכֹּל עַל צַד הַיּוֹתֵר טוֹב שְׁאִפְשֵׁר לְהִיּוֹת.

וּמַה (ס"ג לו"ט) דְּאֲמַר אֶת כָּל מַלְתָּ כָּל לְאִסְגָּאָה כָּל דְּרִין דְּיִיתוּן לְבַתֵּר כֶּן בְּאֵה לְרַבּוּת כָּל הַדּוֹרוֹת שְׂיִבּוּאוּ אַחַר כֶּן, וְכֵן כָּל מַה דְּיִתְחַדֵּשׁ בְּעֵלְמָא בְּכָל דְּרָא וְדָרָא עַד לֹא יִיתוּן לְעֵלְמָא וְכֵן כָּל מַה שְׂיִתְחַדֵּשׁ בְּעוֹלָם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר אֶת הַכֹּל רְאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַד שְׁלֵא יְבֹאוּ לְעוֹלָם, וְהִיָּינוּ מַה שְׁפָתוֹב אֲשֶׁר עָשָׂה שְׁפָרוּשׁוּ שְׁכַבְרָא בַּעַת הַעֲשִׂיָה הִיָּה נְרָשׁ שֵׁם, דָּא כָּל עוֹבְדֵין דְּבְרָאשִׁית וְנֵאמַר עַל כָּל מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית, הַכּוֹנֵה דְּתַמְּן אֲתַבְּרִי יְסוּדָא וְעַקְרָא לְכָל מַה דְּיִיתִי וְיִתְחַדֵּשׁ בְּעֵלְמָא לְבַתֵּר כֶּן שְׁשֵׁם נִבְרָא הַיּוֹסֵד וְהַשְׂרֵשׁ לְכָל מַה שְׂיִבֵּא וְיִתְחַדֵּשׁ בְּעוֹלָם אַחַר כֶּן, רְצָה לּוֹמַר שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נִתֵּן כֹּחַ בְּכָל מַה שְׂבָרָא שְׂיִהִיו מְשֻׁרְשִׁים בְּהֵם כָּל מַה שְׂעִתִּיד לְהִתְחַדֵּשׁ וְלְצִאֵת מֵהֶם לְעוֹלָם, וּבְגִין כֶּן חָמָא לִיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַד לֹא הָוָה וּלְפִיקָה הַשְׂגִּיחַ וְהַסְתַּכַּל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַח וְשֻׁרְשׁ הַנִּבְרָאִים עַד שְׁלֵא נִבְרָאוּ, פִּי עַל יְדֵי הָאֲרַת הַסְתַּכְלוּתוֹ וְשׁוּי כִּלְא בְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית שֵׁם וְהַשְׂרִישׁ הַכֹּל בְּמַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית.

(דף מו ע"א, ובביאורינו כרך א עמ' תקע-תקעא)

כָּל הַדּוֹרוֹת וְאֲרוּעֵי הָעוֹלָם, נִבְלְלוּ בְּמֵאֲמַר 'טוֹב מְאֹד'

וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וּמְפָרֵשׁ הִכָּא אֲתַתְּקֵן מַה דְּלֵא אֲתַמַּר פִּי טוֹב בְּשֵׁנִי בְּגִין דְּאֲתַבְּרִי בֵּיהּ מוֹתָא, וְהִכָּא אֲתַמַּר וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד כְּאֵן בְּיּוֹם הַשְּׁשִׁי שְׁנֵאמַר בּוּ שְׁכַל מַה שְׂעֲשֵׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁשֶׁת יָמִים הוּא טוֹב מְאֹד, בְּזֶה נִתְּקֵן מַה שְׁלֵא נֵאמַר פִּי טוֹב בְּיּוֹם הַשְּׁנַי לְפִי שְׁנַבְרָא בּוּ מְלֵאךְ הַמּוֹת, וְכֵאֵן אֲמַר שְׁגַם זֶה טוֹב פִּי בְּאֵמַת יֵשׁ גַּם בּוּ צַד הַטּוֹב, וְהִיָּינוּ וְאֲזֵלָא כְּמַה דְּאֲמַרִי חֲבַרְיָא, וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד זֶה מוֹת וְהוּא עַל דְּרַךְ שְׁאֲמְרוּ הַחֲבַרְיָא שְׁמֵאֵד הוּא הַמּוֹת, לְפִי שְׁעַל יְדֵי פַחַד הַמּוֹת יַעֲבֹד הָאֲדָם אֶת בּוֹרְאוֹ, וְעוֹד שְׁעַל יְדֵי הַמִּיתָה נִתְּקֵן זֶה מַתְּ הַנְּחָשׁ, וְאַחַר הַמִּיתָה עוֹלָה הָאֲדָם לְחַזוֹת בְּנַעַם ה'.

וְעוֹד וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וּמְקַשֶׁה וְכִי לֹא חָמָא לִיהּ קוּדְם וְכִי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא רְאָה מְקַדְם שְׁהַכֹּל הוּא טוֹב מְאֹד, וּמְתַרְץ אֲלֵא כִּלְא חָמָא לִיהּ קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲלֵא בּוֹדָאי כְּבָר קִדְם כָּל מַעֲשֵׂה רְאָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַכֹּל וְלֹא נִתְּסַפֵּה אֲצִלוּ רְאִיָה מְחַדְשַׁת עַל יְדֵי הַבְּרִיאָה, וְשַׁעוֹר הַכְּתוּב

שְׁבַח דֵּא שִׁירָה

הַעוֹסְקִים רַק בְּפִשְׁט הַתּוֹרָה אֵינֵם גּוֹרְמִים הַיְחוּד הַרְאוּ, כִּי רַק בְּלִימוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה הַשְׁכִּינָה וַיִּשְׂרָאֵל עוֹלִים מִן הַגְּלוּת וּמִתִּיחָדִים עִם הַקַּב"ה. (תיקוני זוהר חדש ק"ז ע"א)

לקבלת העלון מודי שבעי יישלח אימיל כבודת: 3022233@gmail.com

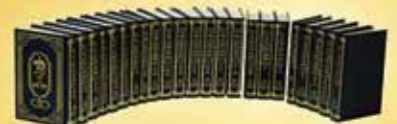
הַזְחֵר הַקְדוּשׁ ע"פ "מֵתוֹק מִדְּבַשׁ" הַפְּרוּשׁ הַנִּפְרָא שְׁהַתְּקַבֵּל כָּל תְּפִירוֹת יִשְׂרָאֵל

פורמט כִּיס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף צבי
בערגער
(cm 16.5/11.5)

פורמט רגיל (cm 24/17)

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
(cm 17/12)